

Arrest

nr. 99 236 van 19 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat K. HINNEKENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hindoe van origine te zijn. U bent geboren in 1343 in de hoofdstad Kabul. U bent ongeletterd. Na de dood van uw echtgenoot stuurde u uw twee zonen naar Ghazni om de gevechten in Kabul te ontlopen. Uzelf verhuisde eveneens zo'n dertig jaar geleden naar de stad Ghazni, waar u inwoonde bij uw zoon R.(...) in het subdistrict Plane Se. Omwille van de onveilige situatie in Afghanistan en de impact daarvan op uw levensomstandigheden onvluchtte u samen met uw kleinzoon A.(...) T.(...) (O.V. 6.882.277) Afghanistan. Na een reis van een maand kwam u op 21 september 2011 in België aan waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw kleinzoon één originele taskara, een kopie van een taskara en vier internetartikelen neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met de deze die uw kleinzoon A.(...) T.(...) aanhaalde. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw kleinzoon werd toegezonden en die hieronder hernomen wordt, kan er geen geloof worden gehecht aan het verklaarde verblijf dat u en uw kleinzoon in Afghanistan zouden gekend hebben noch aan uw asielmotieven. Derhalve moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden. Deze beslissing luidt als volgt:

Dient echter te worden opgemerkt dat aan jullie beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste decennia werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Niet alleen slagen jullie er doorheen jullie verklaringen over het land en de stad waar jullie woonden niet in jullie verklaarde verblijf aldaar aannemelijk te maken, ook kiest u ervoor om leugenachtige verklaringen af te leggen omtrent cruciale aspecten van uw identiteit en uw levensomstandigheden.

Zo moet er vooreerst op gewezen worden dat u de Belgische asielinstanties tracht te misleiden in hun beoordeling van uw asielaanvraag door het opgeven van een valse geboortedatum. Bij aankomst in België verklaarde u dat u geboren bent op 16 jauza 1373 (6 juni 1994), een geboortedatum die van u een minderjarige maakte op het moment van uw asielaanvraag (DVZ verklaring A.(...) p.1). Na een leeftijdsonderzoek ontdekte de Dienst Voogdij dat u reeds vele jaren geleden de meerderjarigheid bereikte en legde ze uw geboortedatum vast op 6 juni 1985. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal brengt u uw geboortedatum terug naar 16 jauza 1369 (6 juni 1990) (CGVS A.(...) p.2,3,4). Dat u zich slechts nadat Dienst Voogdij uw bedrog aan het licht bracht meerderjarig verklaarde, is veelzeggend. Bovendien kunnen uw gewijzigde verklaringen niet overtuigen daar u zich nog steeds vijf jaar jonger voordoet dan de Dienst Voogdij op basis van medische testen besloot. Dat u zich een aanzienlijk jongere leeftijd tracht aan te meten roept ernstige vraagtekens op bij uw algemene geloofwaardigheid. Evenzo doet de vaststelling omtrent uw leeftijd vragen rijzen bij uw beschrijving van uw dagelijkse activiteiten in Ghazni. Dat u als zesentwintigjarige slechts lessen volgde en boodschappen deed, zoals u beweert, doet de wenkbrauwen fronsen. Temeer daar de broer die even oud is als u of zelfs jonger wél tewerkgesteld was in de winkel van uw vader (CGVS A.(...) p.2,4).

U vertelt dat u drie jaar geleden ontvoerd werd waarna u zodanig veel angst kreeg dat u uw huis niet meer verliet en u nog zo'n twee jaar lang een zo goed als van de wereld afgesneden leven leidde. Uw verhaal van uw ontvoering is echter zeer onwaarschijnlijk. Zo beweert u dat u in de stad Ghazni ontvoerd werd door Jihadi's in een poging u te rekruteren. Het hele concept dat u uit de doeken doet, namelijk de praktijk om onbekende mannen te ontvoeren en te brainwashed tot ze zich inzetten voor Jihad, is echter weinig geloofwaardig (CGVS A.(...) p.2,10). Het is niet aannemelijk dat Jihadi groepen zich tot een dergelijke tijdrovende en allesbehalve betrouwbare methode zouden wenden, terwijl er in Afghanistan en in het westen van Pakistan talrijke religieus geïnspireerde jongeren zijn die slechts een kleine aansporing nodig hebben om vrijwillig de wapens op te nemen. Bovendien blijkt de verplichte rekrutering door jihadi-groeperingen in Afghanistan een fenomeen te zijn dat doorgaans door lokale commandanten binnen hun eigen stam gebeurt en dat via een geheel van netwerken gebeurt. De context die door u wordt geschetst stemt dan ook niet overeen met wat doorgaans kan verwacht worden. Tijdens het gehoor werd u bovendien gevraagd de besnijdenis die u in gevangenschap van de Jihadisten onderging en die u tot moslim maakt, te laten attesteren (CGVS A.(...) p.10). Zo'n maand na het gehoor was het attest nog steeds niet toegekomen op het Commissariaat-generaal.

Bevreemdend moeten ook uw verklaringen over uw facebookaccount worden genoemd. U bevestigt dat het aan u getoonde account aan u toebehoort. Daar u eerder stelde dat u in Ghazni geen toegang had tot internet, verklaart u het feit dat de aanmaakdatum van uw account op 30 november 2009 gedateerd is, door te stellen dat uw neef in Dubai dit voor u aanmaakte en dat u er pas actief op werd na uw aankomst in België (CGVS A.(...) p.4,5). Gezien uw verklaringen mag het dan ook verbazen dat u reeds in 2009 fan werd van de tempel in Kortrijk, dat u in 2010 op facebook nog voorliefdes registreerde, dat u er in april en juni 2011 vragen beantwoordde en dat u op 1 augustus 2011 commentaar gaf op de pagina van uw nicht R.(...). Diezelfde nicht zou nog steeds in Ghazni verblijven, zo beweert u, terwijl zij eveneens een actief leven op facebook heeft. Dat die nicht bovendien een foto op haar pagina zette van haar met een u onbekende man die zeer sterk lijkt op de persoon van een andere foto waarin u zichzelf herkent, roept ook vraagtekens op (CGVS A.(...) p.3,9). Ook dient er nog op gewezen te

worden dat u op facebook beweert het Hindi machtig te zijn, een taal die in een deel van India gesproken wordt. Op het Commissariaat-generaal ontkent u deze taal te kennen (CGVS A.(...) p.8). Dat uw internetgebruik niet strookt met de levensomstandigheden die u in Ghazni beschrijft, schaadt andermaal het geloof in uw verblijf in Ghazni.

Verder dient er op gewezen te worden dat er door het Commissariaat-generaal geen geloof kon worden gehecht aan het verblijf in Afghanistan van uw neef V.(...) T.(...) (O.V. 6.826.385), zoals blijkt uit de beslissing die hem op 28 september 2012 toegezonden werd. Dat u beweert dat V.(...) in Ghazni verbleef ten tijden van uw verblijf en dat uw oma beweert dat u wel degelijk contact met hem had in Ghazni, ondermijnt verder het geloof van uw beweringen omtrent uw verblijf in Ghazni (CGVS S.(...)p.4; CGVS A.(...) p.3).

Daarnaast dient er op gewezen te worden dat de kennis van uw grootmoeder en uzelf van de stad Ghazni, waar u steeds zegt te hebben verbleven, onvoldoende is om uw verklaarde verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken. Zo schetst u een uiterst merkwaardig beeld van de etnische samenstelling van de stad Ghazni. U beweert dat er in de stad Ghazni de talen Dari, Tadzjiek en Pashtou gesproken worden. Tadzjiek zou volgens u gesproken worden door de Tadzjiekse gemeenschap. De andere etnische groepen zijn de 'Dari' en de 'Pashtou', zo legt u uit. De meerderheid van de burgers van de stad Ghazni spreekt Dari, dan komen de Tadzjeken en de minst grote gemeenschap zijn de Pashtounen, besluit u. In werkelijkheid zijn de Pashtounen de grootste groep in Ghazni-stad, terwijl de Tadzjeken maar zo'n 4 % van de bevolking uitmaken. Van Hazara's heeft u blijkbaar nog nooit gehoord daar u ze naar de taal Dari vernoemt. Dat de Tadzjeken ook Dari als voertaal hebben en het Tadzjiek niet in Ghazni maar slechts sporadisch in het noorden van Afghanistan wordt gesproken, weet u evenmin (CGVS A.(...) p.7-8). Dat u dermate slecht op de hoogte bent van de etnische samenstelling van de stad waar u steeds gewoond zou hebben met uw familie schaadt aanzienlijk uw aanspraken op een verblijf in deze stad.

Uw eigen kennis van de Afghaanse talen kan uw aanspraak op een verblijf in Afghanistan evenmin kracht bij zetten. Integendeel, u, die in Ghazni gewoond en gewinkeld zou hebben, kent naar eigen zeggen slechts de basiswoorden van een van beide landstalen (CGVS A.(...) p.2). Dat u geen van de Afghaanse talen spreekt, is uiteraard een belangrijke vaststelling.

Ook mag het verbazen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen idee had in welke provincie uw stad gelegen is (CGVS A.(...) p.10; DVZ Verklaring A.(...) p.1). Zeker daar de stad Ghazni de provinciehoofdstad is, mag deze basiskennis u niet zijn ontgaan.

Van de Khawaja Hakim wijk in de stad Ghazni heeft u nog nooit gehoord en ook het naburige dorp Ahangaran is u onbekend (CGVS A.(...) p.4,6). Uw grootmoeder beweert dan weer dat Qarabagh, een district in de provincie Ghazni, een plaats in de stad zelf is (CGVS S.(...) p.5).

Voorts weet u, die geregeld inkopen deed in Ghazni stad, niet dat voor zo'n 85% van de transacties de Pakistaanse munteenheid gebruikt wordt (CGVS A.(...) p.10-11). Als u effectief in Ghazni verbleef zou u dit niet mogen zijn ontgaan. Als u een briefje van 2 Afghani, dat tot 2005 (toen u 20 jaar oud was) in gebruik was, voorgelegd krijgt slaagt u er niet in het te herkennen (CGVS A.(...) p.9). Hoewel uw vader en uw broers winkeliers waren weet u ook niet af van de vraag van de lokale overheden om de winkels op twee gebedstijden te sluiten (CGVS A.(...) p.9). Ook deze vaststellingen zijn zeer opmerkelijk voor iemand die verklaart steeds in Afghanistan te hebben gewoond.

Wel kan u Musa Khan noemen als gouverneur van Ghazni. Verder dan zijn naam strekt uw kennis van deze vooraanstaande persoon evenwel niet. U weet niets over hem te vertellen (CGVS A.(...) p.8). Nochtans zou men verwachten dat u, indien u wel degelijk in de stad Ghazni verbleef, toch een minimum aan informatie over een van de belangrijkste personen van uw stad weet te geven. Overigens meent u dat de gouverneur van Ghazni door het volk gekozen werd. In werkelijkheid is het in Afghanistan de president die de gouverneurs aanduidt (CGVS A.(...) p.7). U zou mogen weten of er in uw stad al dan niet verkiezingen met de bijhorende campagnes werden georganiseerd om de gouverneur te kiezen. De hierboven aangehaalde gebreken in jullie kennis van Ghazni zijn dermate essentieel dat de kennis die jullie wel weten aan te brengen er niet tegen opweegt en het geloof in jullie verklaarde verblijf in Ghazni er sterk door aangetast wordt.

Naast de gebrekkige kennis van u en uw grootmoeder over de stad waar jullie steeds zouden hebben verbleven, kan ook jullie kennis van het land waar jullie zeggen te hebben gewoond niet overtuigen. Zo kan uw grootmoeder de vraag naar de etnische groepen in Afghanistan niet beantwoorden (CGVS S.(...) p.5), hetgeen bijzonder merkwaardig is. Ook meent ze verkeerdelijk dat Laghman een stad is (CGVS p.6). Uzelf weet geen steden in het westen van Afghanistan op te noemen, naar eigen zeggen omdat de begrippen westen en oosten u vreemd zijn. Verder meent u dat de provincies Paktia en Paktika steden zijn (CGVS A.(...) p.6). Van de Moedjaheddinpartijen, die de recente Afghaanse geschiedenis en zeker deze van uw gemeenschap sterk hebben bepaald, kent u er vreemd genoeg geen enkele bij naam (CGVS A.(...) p.11). Verder meent u verkeerd dat de Afghaanse nummerplaten enkel in het Farsi [Dari] opgesteld zijn. In werkelijkheid zijn de nummerplaten ook in het

Westers schrift opgesteld (CGVS A.(...) p.6). Ook kan u geen enkele bekende Afghaanse Uzbeek noemen (CGVS A.(...) p.11).

Uw grootmoeder weet dan weer niet wie na president Najibullah aan de macht kwam. Ze weet zelfs niet onder welke regimes ze in Ghazni woonde (CGVS S.(...) p.4,5). Daar zowel het regime van de moedjaheddin, de Taliban en Hamid Karzai specifieke levensomstandigheden voor de burgerbevolking en zeker voor uw geloofsgenoten met zich meebrachten, kan wel degelijk van uw oma verwacht worden dat ze er enig begrip van heeft. Ook de omstandigheden waarin uw grootmoeder haar been brak kan ze niet verduidelijken. Op de vlucht voor raketten zou ze gevallen zijn. Welke gevechten er op dat moment, m.n. tien (uzelf meent zeven tot acht) jaar geleden, gedurende het regime van Karzai plaatsvonden, kan uw grootmoeder evenwel niet verduidelijken. Vaagweg houdt ze het erop dat iedereen, moedjaheddin, aan het schieten waren. Van dergelijke oorlogstaferelen rond de stad Ghazni zo'n zeven, acht tot tien jaar geleden werd er in het bronnenmateriaal evenwel geen spoor terug gevonden (CGVS S.(...) p.6; CGVS A.(...) p.6).

Bovendien blijken u en uw oma evenmin goed op de hoogte te zijn van de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Ghazni. Over het bestaan van Sikh tempels in Ghazni stad weet ze slechts te zeggen dat er misschien aan de andere kant van de stad zijn (CGVS S.(...) p.5). Dat zij moet raden naar de aanwezigheid van Sikh tempels in de stad Ghazni mag zeer erg verbazen, zeker omdat u in een Sikh tempel les volgde (CGVS A.(...) p.2). Ook heeft de verklaarde levenslange aanwezigheid van uw grootmoeder in Afghanistan haar niet geleerd dat er ook in Kandahar, Helmand en Khost Hindoe en Sikh gemeenschappen zijn (CGVS S.(...) p.5,6). Verder verbaast u met de uitspraak dat er in Ghazni nooit een Sikh of Hindoe kandidaat was voor de verkiezingen. In werkelijkheid kwam Dilip Singh wel degelijk op in 2005 en haalde hij zelfs 546 stemmen. Dat u, die destijds als twintigjarige stemgerechtigd was en deel uitmaakte van de Hindoe en Sikhgemeenschap, hier niet van op de hoogte was valt niet in te denken (CGVS A.(...) p.7). Bovenstaande opmerkingen halen verder het geloof in jullie verblijf in Afghanistan onderuit.

Tenslotte kan ook de informatie die jullie met betrekking tot jullie reisweg geven allerm minst overtuigen. Niet alleen zijn de reisweg en de reisdocumenten die gebruikt werden uw grootmoeder en u zo goed als onbekend, ook leggen jullie geheel tegenstrijdige verklaringen af over de gevolgde weg. Waar u beweert dat jullie met de auto naar Pakistan reden waar jullie een eerste vliegtuig namen dat jullie op een treinen taxirit van Brussel bracht, gelooft uw grootmoeder dat jullie naar de Pakistaanse stad Peshawar vlogen. Een tweede vliegtuig nam jullie mee tot België, zo zegt ze. Ook beweert uw oma dat jullie reis van Ghazni tot België een maand duurde terwijl u het slechts op negen tot tien dagen hield. Dat jullie er dermate tegenstrijdige verklaringen over afleggen schaadt aanzienlijk het geloof in de reisweg die jullie namen tot België. Het ongeloof over jullie reisweg wordt nog gevoed door de grote gebreken die jullie beschrijving ervan vertoont. Zo weet uw grootmoeder niet waar ze het eerste vliegtuig nam, terwijl u de bestemming niet kent van het enige vliegtuig dat jullie, volgens u, vervoerde. De naam van de vliegtuigmaatschappij die u gebruikte is u ook onbekend. Nochtans beheerst uw moeder een van de nationale talen van Afghanistan, terwijl u met uw kennis van het Punjabi en Engels twee talen machtig bent die gangbaar zijn in Pakistan (CGVS A.(...) p.2,4,6,8-9; CGVS S.(...) p.5,6-7). De tegenstrijdigheden en de erg gebrekkige verklaringen die u en uw grootmoeder afleggen zijn allerm minst aannemelijk. Als uw grootmoeder geconfronteerd wordt met de tegenstrijdigheden wijt ze deze geheel aan haar leeftijd. Nochtans blijkt uit het gehoor dat er geen reden is om aan de verstandelijke capaciteiten van uw oma te twifelen. Ze begrijpt de vragen en geeft er tot zover haar kennis strekt logische, verstandige antwoorden op. Dat jullie verklaringen dermate uiteenlopen te wijten zou zijn aan haar leeftijd kan derhalve niet aanvaard worden. Even bevreemdend is uw bewering dat u geen paspoort in handen heeft gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals u beweert. Niet alleen had u nooit identiteitsdocumenten in handen, u weet zelfs niet onder welke naam u reisde (CGVS Ajay p.4). Dat jullie geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen over de route die jullie volgden en over de wijze waarop jullie reisden ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of

religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, m.n. uw ontvoering en de beenbreuk die uw grootmoeder opliep, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen het geloof in jullie beweerde verblijf in Afghanistan niet herstellen. Zo dateert de taskara van uw grootmoeder al van 1358 (1979) en legt u slechts een kopie van een taskara neer, waardoor de authenticiteit niet nagegaan kan worden (CGVS S.(...) p.2; CGVS A.(...) p.3). De medische documenten die uw grootmoeder tijdens haar gehoor toonde zijn allen in België uitgegeven en handelen over de gevolgen van een val die uw oma maakte zonder dat ze zich kunnen uitspreken over de omstandigheden van haar val (CGVS S.(...) p.2). De vier internetartikelen beschrijven de algemene situatie van de Hindoes en Sikhs in Afghanistan zonder dat zij zich uitspreken over jullie persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar kleinzoon, A. T. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar kleinzoon en voegt aan haar verzoekschrift dezelfde stukken.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 99 235 van 19 maart 2013 aan verzoeksters kleinzoon, de heer A. T. de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de motiveringsplicht, van het artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker heeft tijdens het gehoor verklaard waarom hij loog over zijn leeftijd. Hij werd overtuigd door een mensensmokkelaar die hem vertelde dat hij anders het risico liep om vlug teruggestuurd te worden. Ook is het zo dat op taskara's eerder een geschatte leeftijd voorkomt die meestal door de ambtenaar wordt ingevuld. Dit systeem werkt zo omdat vroeger dergelijke gegevens niet werden bijgehouden. Verzoeker is dan ook niet verantwoordelijk voor zijn echte documenten en kan zich op niets beter baseren. Personen afkomstig uit Afghanistan hebben doorgaans niet veel belangstelling voor exacte datering en zaken zoals verjaardagen. Het is dus goed mogelijk dat verzoeker zelf niet nauwkeurig op de hoogte is van zijn leeftijd. In de bestreden beslissing wordt ook nergens aangegeven waarom en in hoeverre de kwestie van minderjarigheid of zelfs leeftijd van belang is bij de beoordeling van de zaak. Het feit dat verzoeker zijn echte leeftijd niet heeft opgegeven kan net ingegeven zijn door een gegronde vrees terug te worden gestuurd. Verzoeker verwijst hierbij naar een beslissing van de Vaste Beroepscommissie waarin geoordeeld werd dat het verzwijgen van een asielaanvraag gecombineerd met het gebruik van een vals stuk teneinde de asielaanvraag te verbergen geen beletsel is voor een erkenning. De principes van deze rechtspraak gelden nog steeds en kunnen naar analogie worden toegepast.

Wat de grootmoeder van verzoeker betreft voert verzoeker aan dat zij totaal ongeletterd is en het huis nagenoeg niet buitenkwam. Zij legt dan ook verklaringen af vanuit haar beperkt perspectief. Bovendien verklaarde zij zelf dat haar toestand en haar geheugen slecht geworden zijn door de aanslag die op haar gepleegd werd en het verlies van haar zoon. Het betreft dan ook een zeer oude vrouw die niet langer in staat is de gebeurtenissen scherp te herinneren. Zij geeft dit ook duidelijk aan in haar verklaring en stelt geleefd te hebben als een dode. Zij herkent zelfs haar eigen familieleden en zichzelf niet meer op foto's. Zoals vele Sikhs heeft zij geen interesse in politiek en het interesseert haar dan ook niet wie aan de macht is of wie er deelgenomen heeft aan verkiezingen.

Wat verzoeker zelf betreft geeft verzoeker aan dat hij amper het huis verliet en enkel contact had met zijn eigen omgeving. Het was als niet moslim onmogelijk om werk te vinden. Door zijn ontvoering was hij bovendien eigenlijk veroordeeld om thuis te blijven. Ook zijn verklaringen werden gegeven vanuit een beperkt perspectief, dat niet overeenkomt met het macro-perspectief dat gehanteerd wordt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zoals vele Sikhs heeft ook hij geen interesse in politiek en bijzonderheden over machthebbers, deelnemers aan verkiezingen en hoe de machthebbers worden aangeduid. Verzoeker heeft met betrekking tot zijn ontvoering verklaard dat de moslims aanvankelijk niet zagen met wie zij te maken hadden. In die zin was het mogelijk dat zij eerst een poging deden tot bekering en rekrutering. Men mag niet vergeten dat de islam in het algemeen er steeds op gericht is om personen van andere religies te bekeren. Bovendien maakt het gebrek aan bescherming van Hindoe en Sikh minderheden het net interessant om deze groepen aan te pakken. Verzoeker heeft ondertussen een bewijs bekomen van zijn besnijdenis dat wordt toegevoegd aan het verzoekschrift. Wat het facebook account van verzoeker betreft, heeft hij duidelijk verklaard dat deze werd aangemaakt door familie in Dubai. Sommige familieleden konden dan ook gebruik maken van deze pagina. Zo werd de ongewone voorkeur voor een tempel uit Kortrijk aangebracht door zijn oom die

toen voorzitter was van de tempel. Verzoeker heeft dan ook de teksten op deze pagina niet zelf geschreven, hetgeen ook de opgave van kennis van het Hindi verklaart. Deze taal vertoont trouwens een groot verwantschap met Punjabi en is vergelijkbaar met Urdu. Op dezelfde manier was de nicht van verzoeker actief op het internet. Waar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst naar de beslissing omtrent de neef V.T. van verzoeker, stelt verzoeker dat de motieven niet worden vermeld in de bestreden beslissing, noch werd deze beslissing toegevoegd aan het dossier. De bestreden beslissing is dan ook niet gemotiveerd. Verzoeker stelt vast dat de informatie die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gebruikt omtrent de etnische samenstelling in de stad Ghazni afkomstig is van Wikipedia, een soort encyclopedie die door eenieder van aanvullingen kan worden voorzien. Het is niet afdoende om een beslissing te schragen op één onbetrouwbare bron. Uit een stuk dat door verzoeker wordt neergelegd blijkt een heel andere etnische verhouding. Bovendien sprak verzoeker vanuit zijn eigen geïsoleerde wereld. Wat de talenkennis van verzoeker betreft dient te worden opgemerkt dat verzoeker thuis zijn eigen taal sprak en niet naar school is geweest. Door zijn isolement had hij weinig contact met andere bevolkingsgroepen en andere talen. Het thuisonderwijs dat hij genoot gebeurde niet in één van de Afghaanse talen. Bovendien heeft hij een relatief goede kennis van de talen die hij zelf aangaf als basiskennis, nu hij al voor andere kampbewoners getolkt heeft in het Dari. Ook het gebrek aan kennis omtrent provincies en wijken kan verklaard worden door het isolement waarin verzoeker leefde en het feit dat hij de normale schoolkennis niet heeft kunnen vergaren. Ditzelfde geldt voor de grootmoeder van verzoeker. Verzoeker heeft overigens weet van het gebruik van dollars en sprak over de situatie bij zijn vertrek. Tijdens het talibantijdperk was het wel zo dat de Pakistaanse munteenheid veel populairder was. Bovendien is de informatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gebaseerd op een foto, waarvan de gebeurtenis zelfs doet vermoeden dat de Pakistaanse munteenheid veel aan invloed heeft ingeboet. Wat betreft de Afghaanse briefjes dient te worden opgemerkt dat bij iedere regering nieuw papieren geld uitkomt en 2005 dus al enige tijd geleden is. Verzoeker was bovendien zelf niet werkzaam in de winkel en moslimvoorschriften zijn iets waar men zich niet aan houdt. Wat het opnoemen van steden betreft, stelt verzoeker dat het moeilijk is om steden op te noemen als men het verschil tussen oosten en westen niet kent. In Afghanistan komt het trouwens voor dat een stad dezelfde naam heeft als een provincie. Zo zijn Laghman, Paktia en Pakita zowel steden als provincies. De nummerplaten zijn overigens in het algemeen wel in de landstaal opgesteld, enkel in Kabul bestaan nummerplaten in een westerse taal. Omtrent Sikh-tempels in Ghazni dient te worden opgemerkt dat de grootmoeder van verzoeker slechts naar een tempel ging en amper het huis verliet. Zij heeft evenwel ook de naam van een aantal andere tempels vermeld.

Wat de tegenstrijdige verklaringen tussen verzoeker en zijn grootmoeder omtrent de reisweg betreft, werd de juiste versie gegeven door verzoeker. Men heeft een smokkelaar betaald om de reis te organiseren en men heeft dan ook geen verdere vragen gesteld. Het is net zo dat smokkelaars elke mogelijke grenscontrole met kennis van zaken omzeilen of er juist door geraken. In dergelijke omstandigheden stelt men zich geen vragen bij welke vluchtmaatschappij gebruikt wordt. Bovendien kon verzoeker de tekst op het vliegtuig niet lezen. Hiaten in het geheugen verhinderen overigens niet dat men logische verklaringen aflegt. De Raad van State oordeelde reeds dat het ontbreken van een begin van bewijs geen afdoende grond is om een weigeringsbeslissing te verantwoorden en zelfs onjuiste verklaringen leiden niet tot ongegrondheid. Op basis van de afkomst van verzoeker is wel degelijk internationale bescherming geboden. Bovendien is een document dat een val bevestigt wel degelijk van die aard om het relaas te ondersteunen. Uiteraard zullen medische documenten niet over de omstandigheden van de val spreken. Men mag echter niet vragen het onmogelijke te bewijzen. Zelfs indien men de feiten als totaal ongeloofwaardig bestempelt belet dit niet de toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.2. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift de volgende documenten toe: een doktersattest inzake besnijdenis, informatie over Afghaanse nummerplaten volgens een gespecialiseerde website, gegevens nopens de stad Laghman, stukken en de enveloppe nopens de Sikh en Hindoes in Afghanistan, bewijs van de oom als bestuurder van de tempel in Kortrijk en informatie omtrent de etnische samenstelling in Ghazni.

Ter terechtzitting d.d. 15 februari 2013 legt verzoeker een kopie van zijn taskara neer vergezeld van een vertaling.

2.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat

(i) verzoeker en zijn grootmoeder er niet in slagen hun verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken en leugenachtige verklaringen afleggen omtrent cruciale aspecten van hun identiteit en levensomstandigheden; (ii) verzoeker de Belgische asielinstanties tracht te misleiden door het opgeven van een valse geboortedatum en zich ook na gewijzigde verklaringen hieromtrent nog steeds vijf jaar jonger voordoet dan dat het leeftijdsonderzoek uitwijst; (iii) de vaststellingen omtrent de leeftijd van verzoeker vragen doen rijzen bij de beschrijving die hij geeft van zijn activiteiten, met name dat hij slechts lessen volgde en boodschappen deed, te meer daar zijn ongeveer even oude broer wel tewerkgesteld was in de winkel van hun vader; (iv) er geen geloof kan worden gehecht aan de ontvoering van verzoeker, nu het niet aannemelijk is dat Jihadi gebruik zouden maken van een dergelijke tijdrovende en allesbehalve betrouwbare methode ter rekrutering en verplichte rekrutering doorgaans door lokale commandanten in hun eigen stam en via een geheel van netwerken gebeurt; (v) verzoeker aangeeft dat het facebook account aan hem toebehoort, hoewel hij verklaarde in Ghazni geen toegang te hebben tot het internet, terwijl de facebookpagina werd aangemaakt op 30 november 2009, in 2009 de pagina van de tempel in Kortrijk leuk werd bevonden en ook in 2010 en 2011 activiteit plaatsvond op deze pagina, ook de nicht van verzoeker, die nog steeds in Ghazni zou verblijven een actief leven op facebook heeft en verzoeker op facebook aangeeft het Hindi machtig te zijn, terwijl hij dit voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontkent; (vi) er door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof werd gehecht aan het verblijf van V. T., de neef van verzoeker, in Afghanistan, zoals blijkt uit de beslissing die hem op 28 september 2012 werd toegezonden, en de grootmoeder van verzoeker beweert dat hij wel degelijk contact had met zijn neef in Ghazni; (vii) de kennis van verzoeker en zijn grootmoeder van de stad Ghazni, de Afghaanse talen, de gebruikte munteenheid, de belangrijkste personen en verkiezingen van de stad Ghazni, Afghanistan in het algemeen, de regimes in Ghazni en de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Ghazni onvoldoende is om hun verklaarde verblijf in Afghanistan aannemelijk te maken; (viii) verzoeker en zijn grootmoeder tegenstrijdige verklaringen afleggen omtrent de gevolgde reisweg; (ix) geen subsidiaire bescherming kan verleend worden doordat verzoeker en zijn grootmoeder geen reëel zicht bieden op hun herkomst, verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit volgen, noch hun asielmotieven weten aannemelijk te maken.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.5. Waar verzoeker stelt dat hij reeds in het gehoorverslag verklaard heeft dat hij op aanraden van de smokkelaar een valse leeftijd opgaf en dat in Afghanistan weinig belangstelling bestaat voor exacte datering zoals verjaardagen waardoor ook taskara's worden afgeleverd op basis van een geschatte leeftijd, stelt de Raad dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij zijn volledige medewerking verleent teneinde de bevoegde instanties toe te laten een zo volledig mogelijk onderzoek naar de gegrondheid van het asielrelaas te voeren en om zich een beeld te vormen van de eventueel daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. De asielinstanties mogen van een verzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over de identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De Raad stelt vast dat verzoeker in het begin van het gehoor, ondanks het feit dat een leeftijdsonderzoek reeds een minimum leeftijd van 26,8 jaar had aangewezen (stuk 13), opnieuw aangaf geboren te zijn in het jaar 1994 (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 2). Pas wanneer hem expliciet gevraagd of hij zijn echte leeftijd opgaf, stelt verzoeker 21 jaar oud te zijn (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 3-4), hetgeen opnieuw niet strookt met de door het leeftijdsonderzoek vastgestelde minimumleeftijd van 26,8 jaar. Het feit dat verzoeker zich een aanzienlijke jongere leeftijd tracht aan te meten en hierin ondanks een leeftijdsonderzoek blijft volharden, roept ernstige vraagtekens op bij zijn algemene geloofwaardigheid, hetgeen duidelijk in de bestreden beslissing wordt gesteld. De stelling dat in Afghanistan weinig belangstelling bestaat voor exacte datering zoals verjaardagen

waardoor ook taskara's worden afgeleverd op basis van een geschatte leeftijd, doet hier dan ook geen afbreuk aan. De rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie omtrent het verzwijgen van een eerdere asielaanvraag is irrelevant bij de beoordeling van verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd.

Met betrekking tot de vaststellingen van de bestreden beslissing die wijzen op het ongeloofwaardig karakter van de door verzoeker aangehaalde ontvoering door Jihadi's gezien de door verzoeker geschetste gang van zaken met betrekking tot de poging om hem te rekruteren niet overeenstemt met wat doorgaans kan verwacht worden, stelt de Raad vast dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van verklaringen en opwerpen van enkele losse beweringen, zonder enigszins afbreuk te doen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing. Waar verzoeker met het neergelegde doktersverslag zogenaamd bewijst besneden te zijn, stelt de Raad vast dat dit geenszins aantoon in welke omstandigheden deze besnijdenis gebeurde en aldus geen voldoende bewijs is van de beweerd ontvoering van verzoeker. Verzoeker slaagt er door de loutere beweringen dat de moslims eerst niet zagen met wie zij te maken hadden, dat de islam erop gericht is personen van andere religies te bekeren en dat Hindoes en Sikhs, bij gebrek aan bescherming, interessante slachtoffers zijn, niet in het ongeloofwaardig karakter van zijn ontvoering te weerleggen.

Wat de vaststellingen omtrent het internetgebruik van verzoeker betreft, stelt verzoeker in onderhavig verzoekschrift dat zijn facebookpagina werd aangemaakt en gebruikt door verschillende familieleden. Dit strookt echter niet met de verklaringen van verzoeker dat zijn neef in Dubai dit voor hem aanmaakte omdat telefoneren heel duur was en zij op die manier skype konden gebruiken (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 5). De Raad ziet niet in waarom de familieleden van verzoeker een pagina onder zijn naam zouden aanmaken en actief zouden zijn op deze pagina onder zijn naam, indien verzoeker zelf het programma nooit gebruikte. Verzoeker verklaart immers dat hij geen toegang tot het internet had in Ghazni, waardoor de door hem aangevoerde reden voor het aanmaken van deze pagina door zijn neef nergens op slaat, gezien hij zelfs met een facebookpagina niet in staat zou zijn te skypen (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4). Dat verzoekers nicht uit Ghazni op dezelfde manier op internet geraakt is, is bijgevolg ook niet aannemelijk. De verklaringen van verzoeker worden verder ondermijnd doordat hij in onderhavig verzoekschrift eerst verklaart dat het aldus ook door familieleden werd aangestipt op facebook dat hij het Hindi machtig zou zijn, om vervolgens te stellen dat wie Punjabi spreekt ook Hindi spreekt. Dit strookt niet met de verklaringen van verzoeker voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij geen Hindi kan, hoewel hij stelt dat het zoals zijn taal is maar dan verschillend (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8).

De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoeker een document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de streek te toetsen. Uit het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis van die streek mocht de commissaris-generaal in redelijkheid afleiden dat noch verzoeker, noch zijn grootmoeder het bewijs leverden van hun beweerd afkomst. Van iemand die zich vluchteling verklaart, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij enige kennis heeft van de situatie in zijn land of streek van herkomst en achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging, wat in casu niet het geval is.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn grootmoeder ongeletterd is, het huis nagenoeg niet buitenkwam en bovendien een slecht geheugen had, is de Raad van mening dat deze redenen geenszins een afdoende verschoningsgrond kunnen vormen voor haar verregaande graad van onwetendheid met betrekking tot de regio van Ghazni, waar zij beweert gedurende dertig jaar te hebben gewoond, en haar beweerd land van herkomst. Evenmin blijkt zij op de hoogte te zijn van de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Ghazni. Het feit dat verzoekers grootmoeder nooit buitenkwam overtuigt geenszins. Het is immers niet geloofwaardig dat zij gedurende haar beweerd 30-jarig verblijf in Ghazni nooit haar huis verlaten zou hebben, noch dat zij via overlevering door derden niet op de hoogte zou zijn van essentiële elementen met betrekking tot haar regio en land van herkomst en de geloofsgemeenschap waartoe zij behoort. Waar verzoeker verwijst naar geheugenproblemen van zijn grootmoeder, stelt de Raad vast dat zijn grootmoeder tijdens haar gehoor geen expliciete melding heeft gemaakt van dergelijke problemen. Noch legt verzoeker of zijn grootmoeder een medisch attest voor waaruit dergelijke problemen zouden blijken die haar zouden verhinderen volwaardige verklaringen af te leggen. Ook haar ongeletterdheid kan niet als verantwoording gelden. Het feit dat verzoekers grootmoeder een ongeletterde persoon zou zijn kan haar gebrekkige kennis betreffende haar directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Ook van verzoekers grootmoeder mag worden verwacht dat zij kan antwoorden op essentiële en eenvoudige kennisvragen inzake haar voorgehouden regio en land van herkomst. Waar zij voorts nog stelt dat zij, zoals vele andere Sikhs, geen enkele interesse had in

politiek, noch enige verwachting had van de politiek, dient te worden opgemerkt dat de aan verzoekers grootmoeder gestelde vragen aangaande de politieke geschiedenis van Afghanistan geen doorgedreven politiek engagement, noch bijzondere scholing veronderstellen.

Waar verzoeker ter verschoning van zijn ontoereikende kennis aanhaalt dat hij nagenoeg het huis niet verliet en al zeker niet na de ontvoering, overtuigt verzoeker evenmin. Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan de beweerde ontvoering en bijgevolg evenmin aan het feit dat hij daarna het huis niet meer uitkwam. Voor het overige brengt verzoeker geen elementen naar voor waarom hij nagenoeg het huis niet zou verlaten hebben, te meer verzoekers vader een winkel uitbaatte waar ook zijn broer werkzaam was, zodat het onwaarschijnlijk is dat zij wel deelnamen aan het openbare leven, terwijl verzoeker niet. Aan het feit dat verzoeker zelden zou zijn buitengekomen kan dan ook maar bijzonder weinig geloof gehecht worden en kan geen verklaring vormen voor zijn beperkte kennis van de etnische samenstelling van de stad Ghazni, gebrek aan kennis van in Afghanistan gesproken talen, van de gebruikte munten en bankbiljetten, van belangrijke publieke figuren, zoals de gouverneur van Ghazni, van Moedjaheddin partijen en van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Ghazni. Waar verzoeker voorts nog stelt dat hij zoals vele andere Sikhs geen enkele interesse had in politiek, noch enige verwachting had van de politiek, dient te worden opgemerkt dat ook de aan verzoeker gestelde vragen aangaande de politieke geschiedenis van Afghanistan geen doorgedreven politiek engagement, noch bijzonder scholing veronderstellen.

Waar verzoeker nog stelt dat de informatie met betrekking tot de etnische samenstelling in de stad Gazni blijkbaar gesteund is op Wikipedia, een soort encyclopedie die door eenieder kan aangevuld worden en zelf een stuk voorlegt waaruit een andere verhouding blijkt, stelt de Raad vast dat het door verzoeker bijgebrachte stuk niet handelt over de etnische samenstelling van de stad Ghazni, dan wel over de etnische samenstelling per district in de provincie Gazni waarbij verzoeker in zijn verzoekschrift de cijfers weergeeft van het district Ghazni. Bijgevolg is deze informatie niet van die aard om de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie, ook al is deze afkomstig van Wikipedia, te weerleggen.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde informatie omtrent Laghman, waaruit volgens verzoeker blijkt dat dit ook de naam van een stad zou zijn en niet enkel een provincie, is de Raad van mening dat deze informatie niet kan aantonen dat "Laghman" ook een stad is. De informatie doelt duidelijk op Laghman als "regio" en ook op de kaart die er ter illustratie is bijgevoegd kan geen enkele stad worden ontwaard met de naam "Laghman".

Ook uit verzoekers informatie omtrent Afgaanse nummerplaten waaruit zou moeten blijken dat de letters op de nummerplaten in het Arabisch zijn, stelt de Raad vast dat deze informatie geen foto's bevat van een concrete Afgaanse nummerplaat enkel een tekening, terwijl een duidelijke en concrete foto van een echte nummerplaat is opgenomen in het administratief dossier door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ook kan uit de door verzoeker neergelegde informatie niet worden opgemaakt van wanneer deze dateert en of deze alsnog actueel is. Uit de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er op 14 juni 2011 een foto is genomen van een man die voorbij een auto in Kabul loopt met een Afgaanse nummerplaat. Overigens is het gehele artikel gewijd aan de vermelding van het nummer "39" op deze nummerplaat. De algemene en niet gedateerde informatie die verzoeker neerlegt doet hier dan ook geen afbreuk aan.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent de reisweg tussen de verklaringen van verzoeker en van zijn grootmoeder, tracht verzoeker dit te verklaren door de post factum bewering dat zijn versie van de feiten de juiste is. Deze keuze heft echter de vastgestelde zwaarwichtige tegenstrijdigheden niet op. Overigens is het niet geloofwaardig dat hij geen enkele kennis van zaken zou hebben omdat hij een smokkelaar betaald heeft die de reis georganiseerd heeft. De Raad stelt dat een dergelijke reis net een enorm risico inhoudt en bijgevolg kan verwacht worden dat hier een gedegen voorbereiding aan vooraf gaat. Het is dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker zelfs niet wist onder welke naam hij reisde (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 4), gezien dit bij een mogelijke controle essentieel zou zijn.

2.6. Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift dat de verwijzing naar de beslissing omtrent het ongeloofwaardige verblijf in Afghanistan van zijn neef V. T. niet gemotiveerd is omdat de motieven niet worden vermeld in de bestreden beslissing en de beslissing in kwestie niet werd toegevoegd aan het administratief dossier. De Raad merkt echter op dat verzoekers kritiek in dit verband gericht is tegen een overtoollig motief van de bestreden beslissing, zodat de eventuele ontbrekende feitelijke grondslag van dit motief de geldigheid van de overige motieven van de bestreden beslissing niet kan aantasten. Op

grond van wat hoger werd gesteld kan met recht besloten worden dat verzoeker en zijn grootmoeder hun afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maken en er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas.

2.7. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande weerlegt verzoeker de overige concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier, niet. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.8. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Het document waaruit blijkt dat de oom van verzoeker bestuurder is van de tempel in Kortrijk, doet geenszins afbreuk aan de door verzoeker afgelegde tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn internetgebruik. Uit dit document blijkt immers hooguit dat de oom van verzoeker effectief bestuurder is in de tempel van Kortrijk en deze hierdoor voorkomt in de activiteiten van verzoeker op facebook.

Met betrekking tot de ter terechtzitting neergelegde taskara, stelt de Raad vast dat dit slechts een fotokopie betreft. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Wat betreft het neergelegde document omtrent de situatie van Hindus en Sikhs in Afghanistan merkt de Raad op dat verzoeker gelet op bovenstaande er geenszins in slaagt zijn afkomst aannemelijk te maken, noch aantoonbaar recent uit Afghanistan te zijn gekomen. Het neerleggen van een dergelijk algemeen document volstaat evenmin om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.9. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het subdistrict Plane Se van de stad Ghazni in de gelijknamige provincie in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Er werd geen gegronde middel aangevoerd.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

2.3. Met betrekking tot de ter terechtzitting van 15 februari 2013 neergelegde fotokopie van haar taskara van verzoekster, merkt de Raad nog op dat deze niet van aard is bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Gelet op het voorgaande kan verzoekster niet aannemelijk maken de laatste jaren in Ghazni en in Afghanistan te hebben verbleven en maakt zij bijgevolg ook de vervolgingsfeiten die zich

aldaar zouden hebben afgespeeld, niet aannemelijk. Te dezen dient te worden benadrukt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoekster maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over haar feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.4. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF